

Lennart Ransnäs, tidigare ägare till Medanalys:

”Jag hade mycket hellre haft mitt liv kvar än alla skadestånd i världen”

– Jag hade mycket hellre haft mitt liv kvar än alla skadestånd i världen.

Det säger Lennart Ransnäs, tidigare ägare till Medanalys.

Han gör det mot bakgrund av att han nu kräver ett rekordstort skadeståndsbelopp, upp till 300 miljoner kronor, av staten för skador han led i samband med Medanalys' konkurs.

Skadeståndskravet baserar sig dels på värdet av Lennart Ransnäs' bolag, dels på ersättning för förlorad arbetsinkomst, »jag kommer aldrig mer att få eller förmå arbeta som läkare». Till det kommer ersättning för psykiskt lidande.

Utan framtidsplaner

– Sedan 1995 har jag vant mig vid att leva utan några framtidsplaner, så också nu. Idag ser jag problem där jag förr såg möjligheter. Det som verkar svårast eller kanske rent av oöverstigligt är den genuina rättsosäkerhet som jag känner inför svenska myndigheter, säger Lennart Ransnäs.

Det var då, 1995, som Socialstyrelsen slog till mot laboratorieföretaget Medanalys, som hade startat sin verksamhet 1992 och snabbt blivit en stark konkurrent till de etablerade laboratorierna, med anklagelser om fusk med provsvar.

Företaget tvingades, sedan Socialstyrelsen bland annat beslagtagit dato-

En sida ur ett reportage vi hade om Lennart Ransnäs efter den friande domen i Kammarätten, Läkartidningen nr 12 i år.

rer, upphöra med verksamheten och gick i konkurs. Socialstyrelsen polisanmälde Lennart Ransnäs för framkallande av fara för annan och bedrägeri. Han satt i häkte.

Men åklagaren lade ner förundersökningen, »ingenting har framkommit som styrker brott».

Socialstyrelsen försökte då få Lennart Ransnäs delegitimerad, men fick i stället stark kritik i såväl Ansvarsnämnden som Kammarätten (se klippet ur Läkartidningen) för sitt sätt att sköta fallet Medanalys. Kammarättens friande dom kom i mars i år.

»Borde bli granskning»

Efter den berättade Lennart Ransnäs här i Läkartidningen att han skulle rikta ett stort skadeståndsanspråk mot staten. Han sade också:

– Skadestånd i all ära men nu borde det, på initiativ av Socialstyrelsen själv, startas en granskning av Socialstyrelsens agerande mot mig och Medanalys. Inte ska väl en myndighet av skadeståndstaktiska skäl fortsätta att mörklägga ärendet och framhärda trots att man bevisats ha fel?

Några stora förhoppningar om att staten ska tillmötesgå skadeståndskravet finns inte. Nästa steg blir i så fall att stämma staten.

Lennart Ransnäs säger:

– Det känns bedrövligt att man ska behöva väcka en juridisk talan och riskera att få betala statens rättskostnader på miljonbelopp för att få staten att ersätta resultatet av sina rättsövergrepp. Finns det ingen självrannsakan?

Kvar av fallet Medanalys finns också en mycket stor skadeståndstalan från Medanalys' konkursbo mot staten – den är på närmare 200 miljoner kronor.

Tom Ahlgren

chef och mentorprogrammet ett sätt att ta sig dit.

Men för några har det varit så att det inte alls ville bli chefer – och sedan har de ändå insett att chefsrollen var den rätta för dem.

– Många får häpnadsväckande insikter om sig själva under de där internatsdagarna och några har helt vinklat om målen, berättar Ann Wallbom.

Ett av syftena med internatet är också att komma på vilket slags mentor man vill ha.

Det går att få hjälp med förslag på personer, men sedan är det upp till adepten att själv ta kontakt med mentorn och »fria».

– Det är viktigt att man träffas och diskuterar ramarna för relationen, bland

annat för att man måste ta reda på om mentorn verkligen har tid med adepten.

Aapter och mentorer har träffats två timmar/månad under hela projektiden och dessutom haft utbildningsseminarier.

Ett skriftligt kontrakt om vilka frågor man ska arbeta med är också ett måste.

Färdig med sin mentor

En enda adept-mentorrelation har spruckit av de 65 som inletts under åren. Alla övriga par har arbetat tillsammans under hela mentorprogrammet, många har fortsatt ytterligare en tid.

– Men efter ungefär två och ett halvt år verkar det som om man är färdig med sin mentor, då har man fått det som just

den personen kan ge en, säger Ann Wallbom.

Av de som gått igenom mentorprogrammen har ungefär en tredjedel haft eller gått vidare till någon form av chefsposition. Några har bytt specialitet, några har bytt jobb – alla har haft en positiv utveckling.

– Det visar att det finns en enorm utvecklingspotential, bara adepten själv har drivkraften att förändra sig och sin situation, menar Ann Wallbom.

– Adepterna har lättare kunnat ta en chefsroll, de har kunnat avgränsa sig och välja aktivt själva istället för att halka in i något för att de »står näst i tur».

Några av de första adepterna har sedan själva blivit mentorer.

Anna Filipsson